

شماره ۲۱۰۰ - ق

تاریخ ۱۳۷۲، ۳، ۱۸

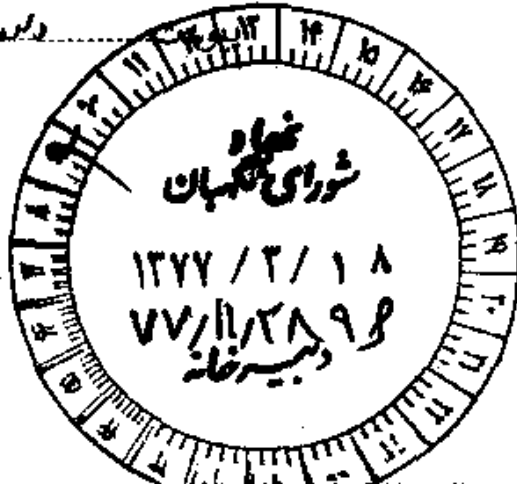

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بجسلی

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۸۶۷/۸۰۰۲۲ مورخ ۱۳/۱۲/۱۳۷۲ دولت در مورد موافقتنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳/۳/۱۳۷۷ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد. / ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی
۱۳۷۲

بِسْمِ اللَّهِ

لایحه موافقتنامه حمل و نقل بین المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان

ماده واحده - موافقتنامه حمل و نقل بین المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان، مشتمل بر یک مقدمه و (۱۳) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موافقتنامه حمل و نقل بین المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لبنان که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می‌شوند با تمایل به تسهیل و توسعه حمل و نقل بین المللی جاده‌ای کالا و مسافر بین دو کشور و به صورت عبوری از طریق قلمرو کشورهای خود، در موارد زیر به توافق رسیدند:

مقررات مقدماتی

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح "متصدی حمل و نقل" عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی مقیم

تعلیه

و تبعه جمهوری اسلامی ایران یا جمهوری لبنان که بر طبق قوانین و مقررات کشور خود مجاز به انجام عملیات حمل و نقل بین المللی مسافر و کالا از طریق جاده می باشد.

۲- اصطلاح "وسیله نقلیه" عبارت است از هر وسیله نقلیه جاده ای دارای نیروی محرکه موتوری که:

الف - برای حمل بیش از (۹) نفر از جمله راننده (وسیله نقلیه مسافربری) یا برای حمل و نقل کالا (وسیله نقلیه باربری) ساخته شده باشد.

ب - در سرزمین یکی از طرفهای متعاقد به ثبت رسیده باشد.
در خصوص وسیله نقلیه باربری اصطلاح "وسیله نقلیه" عبارت است از هر وسیله نقلیه واحد یا ترکیبی از یک وسیله نقلیه با یدک یا نیمه یدک.

ماده ۲ - دامنه شمول

مقررات این موافقتنامه به متصدیان حمل و نقل این حق را می دهد که با استفاده از وسایل نقلیه به حمل و نقل جاده ای مسافر یا کالا بین سرزمینهای طرفهای متعاقد یا به صورت عبوری از طریق قلمرو آنان یا به کشورهای ثالث و بالعکس مبادرت ورزند.

ماده ۳ - حمل و نقل مسافر

عملیات حمل و نقل مسافر توسط متصدی حمل و نقل یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر منوط است به اجازه نامه ای که باید در چهارچوب قوانین و مقررات ملی طرف اخیرالذکر اخذ شود.

ماده ۴ - حمل و نقل کالا

متصدی حمل و نقل یک طرف متعاقد مجاز است یک وسیله نقلیه خالی یا دارای بار را به صورت موقت به منظور حمل و نقل کالا به شرح زیر وارد قلمرو طرف متعاقد دیگر

تعلیقات

نماید:

- الف - بین هر نقطه مورد توافق واقع در قلمرو یکی از طرفهای متعاقد و هر نقطه مورد توافق واقع در قلمرو طرف متعاقد دیگر یا
- ب - به صورت عبوری از طریق قلمرو طرف متعاقد دیگر.

مقررات عمومی

ماده ۵- وزن و ابعاد وسایل نقلیه

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد تعهد می‌کند در خصوص وزن و ابعاد وسایل نقلیه، شرایطی که محدود کننده تر از شرایط وضع شده بر وسایل نقلیه ثبت شده در قلمرو خود باشد را در مورد وسایل نقلیه ثبت شده در قلمرو طرف متعاقد دیگر وضع نکند.
- ۲- در صورتی که وزن یا ابعاد وسیله نقلیه از حداکثر حدود مجاز در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد تجاوز نماید، لازم است جهت وسیله نقلیه مجوز مخصوصی از مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد ذیربط اخذ گردد. چنانچه مجوز یاد شده مسیر خاصی را جهت تردد وسیله نقلیه معین نماید، حمل و نقل تنها در آن مسیر مجاز خواهد بود.

ماده ۶- ممنوعیت حمل و نقل داخلی

- مقررات این موافقتنامه به متصدیان حمل و نقل هیچیک از طرفهای متعاقد اجازه حمل و نقل مسافر یا کالا از نقطه‌ای به نقطه دیگر واقع در سرزمین طرف متعاقد دیگر را نمی‌دهد.

ماده ۷- عوارض و مالیات

- ۱- وسایل نقلیه ثبت شده در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد که در چهارچوب این

تعلیه

موافقتنامه در امر حمل کالا و یا مسافر مورد بهره برداری قرار می گیرند، از پرداخت عوارض و مالیات بر مالکیت و تردد و وسایل نقلیه در قلمرو طرف متعاقد دیگر معاف می باشند.

۲- معافیت مذکور در بند (۱) در صورتی اعطا می شود که وسایل نقلیه هریک از طرفهای متعاقد تحت شرایط "ورود موقت" وارد قلمرو طرف متعاقد دیگر گردند.

شرایط "ورود موقت" در چهارچوب قوانین و مقررات هریک از طرفهای متعاقد مورد اقدام قرار می گیرد.

ماده ۸- تشریفات گمرکی

- ۱- ورود موقت وسایل نقلیه به قلمرو طرف متعاقد دیگر مشمول قوانین و مقررات ملی طرف متعاقد ذیربط خواهد بود.
- ۲- سوخت موجود در مخازن استاندارد وسیله نقلیه یکی از طرفهای متعاقد که بطور موقت به سرزمین طرف متعاقد دیگر وارد می شود مشمول ممنوعیت و محدودیتهای وارداتی نخواهد بود، مشروط بر آنکه مخازن مزبور مخازنی باشد که از ابتدا توسط کارخانه سازنده وسیله نقلیه بر روی آن نصب شده است.
- ۳- قطعات یدکی ورودی به منظور تعمیر یک وسیله نقلیه معین که قبلاً به صورت موقت وارد گردیده است، به صورت موقت بدون ممنوعیت و محدودیت وارداتی از پرداخت عوارض و مالیاتهای ورود معاف خواهد بود. طرفهای متعاقد ممکن است لازم بدانند اینگونه قطعات بر روی پروانه ورود موقت ثبت گردد. قطعات یدکی تعویض شده باید تحت نظارت مقامهای ذیربط گمرکی و بر طبق قوانین و مقررات ملی کشوری که قطعات یاد شده به سرزمین آن وارد گردیده است، ترخیص گردد یا عودت داده شود و یا مورد اعراض قرار گیرد.
- ۴- خدمه وسایل نقلیه جاده ای مجاز خواهند بود لوازم شخصی و وسایل و ابزار تعمیر را که عرفاً در وسیله نقلیه با خود دارند و در طول سفر مورد نیاز می باشد، بطور موقت

تعلیه

با خود حمل نمایند.

ماده ۹ - اجرای قوانین ملی

متصدیان حمل و نقل و رانندگان وسایل نقلیه یک طرف متعاقد در کلیه مواردی که در این موافقتنامه یا سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی که طرفهای متعاقد در آن عضویت دارند مورد پیش‌بینی قرار نگرفته است، موظف می‌باشند که قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر را رعایت نمایند.

ماده ۱۰ - تخلفات

۱ - مقامات صلاحیتدار طرفهای متعاقد بر اجرای مقررات موافقتنامه حاضر توسط متصدیان حمل و نقل نظارت خواهند کرد.

۲ - مقامات طرف متعاقدی که وسیله نقلیه در آنجا به ثبت رسیده است، موظفند بنا بر درخواست مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر، در مورد متصدیان حمل و نقل و رانندگان وسیله نقلیه خود که در سرزمین طرف متعاقد اخیرالذکر از مقررات این موافقتنامه و نیز قوانین و مقررات لازم‌الاجرای مربوط به عبور و مرور و حمل و نقل در آن سرزمین تخطی نموده‌اند، اقدامات زیر را معمول دارند:

الف - اخطار،

ب - تعلیق اجازه حمل و نقل در سرزمین طرف متعاقدی که تخلف در آنجا وقوع یافته است، بطور موقت، جزئی یا کلی.

۳ - مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد مقدم‌الذکر، مقامات صلاحیتدار طرف متعاقد اخیرالذکر را از اقدامات به عمل آمده به گونه‌ای که در بند (۲) قید گردیده مطلع خواهند نمود.

۴ - این ماده بدون تعارض با هرگونه اقدام قانونی که ممکن است توسط دادگاهها یا

تعلیه

مقامات اجرایی طرف متعاهدی که تخلف در سرزمین آن صورت گرفته معمول گردد، اجرا خواهد گردید.

ماده ۱۱ - مقامات صلاحیتدار

مقامات صلاحیتدار تعیین شده جهت اجرای موافقتنامه حاضر به شرح زیر می باشند:
از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران:
وزارت راه و ترابری - سازمان حمل و نقل و پایانه های کشور
از سوی دولت جمهوری لبنان:
وزارت حمل و نقل - اداره کل حمل و نقل زمینی و دریایی.

ماده ۱۲ - کمیسیون مشترک

۱ - مقامات صلاحیتدار طرفهای متعاهد کمیسیون مشترکی را مرکب از نمایندگان خود به منظور حل و فصل کلیه مسایل مربوط به اجرای موافقتنامه حاضر که به طریق دیپلماتیک حل نشده است، تشکیل خواهند داد.
۲ - کمیسیون مشترک بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاهد تشکیل خواهد گردید.

ماده ۱۳ - لازم الاجرا شدن و مدت اعتبار

۱ - این موافقتنامه سی روز بعد از آنکه طرفهای متعاهد کتبا یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک مطلع نموده اند که طبق الزامات قانون اساسی خود درباره لازم الاجرا شدن آن عمل نموده اند، به مورد اجرا گذارده خواهد شد.
۲ - این موافقتنامه برای یک دوره سه ساله منعقد می شود و پس از این دوره معتبر

بنان

خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد در هر هنگام با یک پیش آگهی کتبی شش ماهه انقضای آن را به طرف دیگر اعلام دارد.

این موافقتنامه به تاریخ ۱۳۷۶/۸/۵ (۱۹۹۷/۱۰/۲۷) در تهران، در یک مقدمه و سیزده ماده در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی به امضاء رسید که کلیه متون دارای اعتبار یکسان بوده و در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی معتبر خواهد بود.

از طرف
دولت جمهوری لبنان

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و سیزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سیزدهم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و هفت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. /ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی